

ANG CRISTOHANONG KINABUHI, ANG IGLESIAHANONG KINABUHI, ANG PAGKAHINGPIT SA PANAHON, UG ANG PAG-ANHI SA GINOO

(Biyernes—Unang Sesyon sa Buntag)

Mensahe 1

Ang Pagkahingpit sa Panahon—ang Panahon sa Misteryo

Basahong Kasulatan: Mat. 28:20; Bug. 10:7; 1 Tim. 1:4; 3:9; Efe. 3:9; 5:32; Heb. 11:6

I. “Mag-uban Ko ninyo sa tanang adlaw hangtod sa pagkahingpit sa panahon”—Mat. 28:20:

- A. Nagpasabot ang pulong *pagkahingpit* nga dunay kahikayan nga makompleto o matuman—24:3.
- B. Ang pagkahingpit sa panahon ug ang pagkatapos sa panahon nagpasabot sa mao rang butang.
- C. Sa Mateo 28:20 nagpasabot *ang pagkahingpit sa panahon* sa pagkatapos sa panahon sa iglesia, nga panahon sa grasya—Juan 1:14, 16-17; Bug. 22:10.
- D. Ang pagkahingpit sa panahon mao ang tulo ug tunga ka tuig nga dakong kasakit—Dan. 12:4, 6-7, 9.

II. Ang kasamtangang panahon—ang panahon sa grasya, ang panahon sa iglesia—mao ang panahon sa misteryo—Efe. 5:32:

- A. Niingon ang Bugna 10:7, “Mahuman na ang misteryo sa Dios”; ang paghuman sa misteryo sa Dios pagtapos man sa panahon sa misteryo—Col. 2:2; Efe. 3:3, 5; 5:32.
- B. Gipadayag ang tanan sa mga dispensasyon sukad ni Adam hangtod ni Moises ug sukad ni Moises hangtod ni Cristo, ug wala nay misteryo; ingon sab unya sa dispensasyon sa gingharian sa millennium ug sa bag-ong langit ug bag-ong yuta—ipadayag ang tanan ug wala nay misteryo.
- C. Misteryo ang tanan sa dispensasyon sukad sa pagpakatawo ni Cristo hangtod sa gingharian sa millennium—sa panahon sa iglesia, sa panahon sa grasya—1 Tim. 3:9:
 1. Misteryo ang pagpakatawo ni Cristo, nga maoy pagsugod sa panahon sa misteryo; pinaagi sa pagpakatawo ni Cristo, gidala ang Dios nga walay kinutoban nganha sa tawong may kinutoban—v. 16.
 2. Si Cristo ang misteryo sa Dios—Col. 2:2:
 - a. Misteryo ang Dios, ug si Cristo, nga pagkalawas sa Dios nga magpadayag Niya, mao ang misteryo sa Dios.
 - b. Isip misteryo sa Dios, si Cristo ang pagkalawas sa Dios; nagpuyo diha ni Cristo ang tanang kahupnganan sa Dios sa lawas gyod—v. 9.
 3. Ang iglesia mao ang misteryo ni Cristo—Efe. 3:4-6:
 - a. Misteryo si Cristo, ug ang iglesia, nga Lawas ni Cristo nga magpadayag Niya, mao ang misteryo ni Cristo.
 - b. Si Cristo ug ang iglesia nga usa ka espiritu mao ang dakong misteryo—5:32; 1 Cor. 6:17.
 - c. Sa panahon sa iglesia, sa panahon sa misteryo, gitukod ni Cristo ang iglesia, nga Lawas Niya, aron mahimong pangasaw-onon Niya—Mat. 16:18; Rom. 12:4-5; 1 Cor. 12:12, 27; Efe. 4:16; Col. 1:18; Bug. 19:7-9.

4. Ang gingharian sa mga langit, ang ebanghelyo, ang pagpuyo-sa-sulod ni Cristo, ug ang umalabot nga pagkabanhaw ug pagkausab sa dagway sa mga balaan pulos mga misteryo nga natago sa kapanahonan—Mat. 13:11; Efe. 6:19; Col. 1:26-27; 1 Cor. 15:51-53.
 5. Makompleto, mahuman, ug matapos ang tanang misteryo sa tingog sa pag-trumpeta sa ikapitong trumpeta—Bug. 10:7.
- D. Kinahanglan tang “maghayag sa tanan aron makakita sila sa pamatigayon sa misteryo, nga sa tanang kapanahonan natago diha sa Dios nga naglalang sa tanang butang”—Efe. 3:9:
1. Sa Bag-ong Tugon nagpasabot ang misteryo dili lang sa mga butang nga natago ug wala mahibalo ni nato kondili sa mga butang sab nga natago sa kasingkasing sa Dios—Mar. 4:11; Rom. 16:25-26; Col. 1:26-27; 2:2; 4:3; Efe. 1:9; 3:3-4, 9; 5:32; 6:19.
 2. Ang misteryo sa Dios mao ang natagong tuyo Niya, nga mao ang pagpaambit sa Iyang Kaugalingon sa Iyang piniling katawhan; busa, naay pamatigayon sa misteryo sa Dios—3:9.
 3. Ang misteryong natago sa kasingkasing sa Dios mao ang walay kataposang pamatigayon Niya (1:10; 3:9; 1 Tim. 1:4), nga mao ang walay kataposang tuyo Niya ug ang gitinguha sa Iyang kasingkasing nga ipaambit ang Iyang Kaugalingon diha sa Iyang Diosnong Trinidad ingon nga Amahan diha sa Anak pinaagi sa Espiritu nganha sa Iyang pinili ug tinubos nga katawhan aron mahimong ilang kinabuhi ug kinaiya aron masama sila Niya isip hulad Niya (Rom. 8:29; 1 Juan 3:2), ug mahimong organismo, ang Lawas ni Cristo nga bag-ong tawo (Efe. 2:15-16), nga mahimong Bag-ong Jerusalem (Bug. 21:2—22:5).
 4. Gisangyaw ni Pablo ang ebanghelyo sa dili matugkad nga kadato ni Cristo, ug gisangyaw sab niya ang ebanghelyo kalabot sa pamatigayon sa misteryo nga natago diha sa Dios—Efe. 3:8-9:
 - a. Ang ebanghelyo kalabot sa pamatigayon sa misteryo nga natago diha sa Dios pagpalugwa man sa iglesia nga magpadayag ug maghimaya sa Dios segun sa walay kataposang tuyo Niya—vv. 10-11, 21.
 - b. Imantala gyod nato karon ang ebanghelyo kalabot sa misteryo nga natago diha sa Dios aron mahayagan ang tanan aron makakita sila kon unsa ang pamatigayon sa misteryo nga natago diha sa Dios, nga naglalang sa tanang butang aron matuman ang Iyang kabubut-on, ang gitinguha sa Iyang kasingkasing, ug ang Iyang walay kataposang tuyo—1:5, 9, 11; 3:8-11.

III. Ang panahon sa misteryo mao ang panahon sa pagtuo—Heb. 11:1, 6; Bug. 10:7; 1 Tim. 3:9:

- A. Mahibaloan ang mga misteryo sa Dios pinaagi sa pagtuo; tungod niini ang panahon sa misteryo mao sab ang panahon sa pagtuo—Bug. 10:7.
- B. Ang pagtuo mao ang kahimoan sa pagpatinuod, ug tungod niini mapatinuod, mahatagan natog pagkamao, ang mga butang nga dili makita o gilaoman—Heb. 11:1:
 1. Nagpasalig nato ang pagtuo sa mga butang nga wala makita, nagpatuo nato sa wala nato makita; busa, kini ang ebidensya, ang pamatuod, sa mga butang nga wala makita—v. 1.
 2. Wala ta magtagad, o magtan-aw, sa mga butang nga makita kondili sa mga butang nga dili makita—2 Cor. 4:18.
 3. Kinabuhi sa mga butang nga dili makita ang Cristohanong kinabuhi, ug ang pahiuili sa Ginoo pagpahiuili man sa Iyang iglesia gikan sa mga butang nga

makita ngadto sa mga butang nga dili makita—Rom. 8:24-25; Heb. 11:27; 1 Ped. 1:8; Gal. 6:10.

- C. Ang pagtuo maoy bugtong-talagsaong paagi nga matuman sa Dios ang Iyang pamatigayon sa Bag-ong Tugon uban sa tawo—Heb. 11:6:
1. Naa sa pagtuo ang pamatigayon sa Dios—gisugdan ug giugmad kini diha sa ginsakpan ug elemento sa pagtuo; kon walay pagtuo dili ta makaila sa pamatigayon sa Dios—1 Tim. 1:4.
 2. Ang pagtuo maoy bugtong-talagsaong gikinahanglan aron makontak sa mga tawo ang Dios sa pamatigayon Niya sa Bag-ong Tugon—Heb. 11:1, 6; 1 Tim. 1:4.
 3. Ang gipangayo sa Dios kanato kalabot sa tanang butang sa pamatigayon sa Bag-ong Tugon mao ang pagtuo—Rom. 1:16-17; Gal. 2:20; Efe. 3:17; Mar. 11:22; Luc. 18:8.
 4. Ang tinuod nga pagtuo mao si Cristo mismo nga gipatuhop kanato aron mahimong kahimoan nato sa pagtuo Kaniya; sa gipatuhop na si Ginoong Jesus kanato, diha-dayon nahimo Siyang atong pagtuo—Rom. 3:26.
 5. Sa pagtuo nato ni Cristo Jesus, organico tang gipausa ni Cristo; ning organicon pagkausa masinati ug makinabuhi nato si Cristo—Gal. 2:16, 20; Juan 14:17; Efe. 3:17.
 6. Diha sa Lawas “gibahinan sa Dios ang tagsatagsa og sukod sa pagtuo”; busa, dili gyod ta mag-isip sa atong kaugalingon labaw sa angay natong isipon, “mag-isip hinuon ingon sa mga maligdong og hunahuna”—Rom. 12:3.
 7. Ang pagtuo maoy diosnong gipangayo aron makatagbo ni Cristo ang mga mananaog sa madaogong pagbalik Niya ug aron makadawat sila sa ganti sa gingharian—Luc. 18:8; 2 Tim. 4:7-8; Heb. 10:35, 39.